

GÖNÜL ALTUN YAZDI

ANLADIM Kİ..

Anladım ki, beklemenin sonu yok. Beklediğinizden vazgeçmediğiniz sürece .! Anladım ki, sevdiklerimizin parmak uçlarına değmeyen gözyaşlarımız, söz olur, kitap olur okuyanların avuçlarına düşer.

Anladım ki hayat, bizim yüreğimizin güzel olmasıyla ilgilenmiyor. Yürüdüğümüz yolların, birlikte yürüdüğümüz insanların güzel olması daha önemli.

Anladım ki bazen, söz söylemek boş. Kelimeler, duygusuz gönüllerde karşılık bulamayan birer aks-i beladır .!

Anladım ki, kıvrılan nehirlerin denizlere ulaşması geç olur. Tez gitmek için düz gitmek gerek.

Anladım ki, mutluluğa ulaşanlar, hayatla yarışanlar değil, hayatı yaşayanlardır !.

Anladım ki herkes, hayatında mutlaka bir cinayet işliyor. Çokları kendi ruhunu öldürerek yapıyor bunu. Yaşama sevincini öldürenler mi ?. Onlar ömür boyu hayata mahkum !.

Anladım ki hepimiz, kısa metrajlı bir filmde, kendi hayatını oynamak istemeyen figüranlarız.

Anladım ki, gökyüzünün içimizdeki kuşlardan haberi yok. Fark edilmek için kanatlanmak gerek.

Anladım ki, kalbin ayrı bir matematiği var. Her şeyi toplasa da mutluluğu hayata bölemiyor.

Anladım ki, en çok yanımızda götürdüklerimiz, arkamızda bıraktıklarımızdır !.

Anladım ki, "ÇOK " verdikçe "YOK" olan şeyler var. Sevgi gibi, şefkat gibi, merhamet gibi...

Anladım ki, çocukluk, en çok yetişkinlikte ihtiyaç. İçimizde ipi olmayan uçurtmalar var.

Anladım ki, her duygunun ruhu yok, her gözyaşı ıslak değil !.

Anladım ki, her söz hayata dair, ancak hayata ait değil !!!.

GÖNÜL ALTUN